

DOŚPIEĆ (2) *vb pf*

-ś- (2), [-f-].

o *jasne*.

3 *sg m praet* dośpiął.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) – XVIII w.: dośpiąć.

1. [*Zdążyć [cum inf]*]: ták był chybki/ iłz czterech/ á czáfem łześci koni zwykł był razem z koniá ná koń przefkákiwác/ w ten czás ná iednego gdy wciekał niedośpiał wlkoczyć *StryjKron 28 (Linde).*]

2. *Przygotować [czego]* (2) :

Wyrażenie: »dośpieć samostrzała« (2): Siedząc páfem ná koniu dośpiał famostrzała/ Závždy fie ich Wálálzy/ Turcy/ Mołkwá/ bała. *BielSat D3v [idem] BierRozm 29.*

Formacje pochodne cf ŚPIEĆ.

Cf **DOŚPIAŁY**, DOŚPIANY